

Albert Ernő néprajzkutatót díjazták a magyar kultúra napján Háromszéken

A Kovászna Megyei Művelődési Központ javaslatára Kovászna Megye Tanácsa 2013-ban alapította meg a Háromszék kultúrájáért díjat. Ezt az életműdíjat olyan háromszéki személyiségek kapják, akik több évtizeden keresztül meghatározták a térség kulturális életét, akiknek tevékenysége túlmutat a szakmájukon; hivatástudatukkal, kitartó munkájukkal egész közösségünket szolgálták. Idén Albert Ernő sepsiszentgyörgyi néprajzkutató, a Székely Mikó Kollégium nyugalmazott tanára, egykori igazgatója vehette át a díjat a háromszéki kulturális örökség és népélet kutatásában elért kimagasló tudományos eredményeiért, valamint félévszázados, kiemelkedő, rangos oktatói munkásságáért. Az elismerést a magyar kultúra napja tiszteletére szervezett galaeseten adták át 2020. január 22-én este Sepsiszentgyörgyön a Háromszék Táncstúdióban.

Az ünnepség a magyar himnusz eléneklésével kezdődött. „1100 évvel a honfoglalás után, száz évvel a trianoni trauma után mi, magyarok bátran kihúzzhatjuk magunkat:

megmaradtunk!” – kezdte megnyitóbeszédét a házigazda Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke. Köszöntötte a magyar fiatalokat Magyarországról, Erdélyből és Háromszékről, jelen voltak a magyarországi testvérmegyék és az erdélyi szórványvidékek képviselői, jelzésként: a nemzeti összetartozás jegyében indították az idei évet.

„Székelyföldön mindig itthon vannak, Székelyföld egy belső anyaország. Mindannyiunkat összekapcsol a tudat, hogy közös örökösei vagyunk a mindenkori magyarság erőforrásainak, mindannak, amit

őseink itt, a Kárpát-medencében a kultúra, a tudomány, a művészetek, a sport és természetesen a gazdaság területén letettek az asztalra. Ez az örökség minden magyaré, bárhol is éljen a világon. Legyenek büszkéek erre, őrizték meg, tegyék hozzá a maguk részét, és adják tovább majd a gyermekeiknek.”

A Kovászna Megyei Művelődési Központ javaslatára Kovászna Megye Tanácsa által alapított díjat nyolcadik alkalommal adták át. Az elismeréssel a magyar kultúra napján tüntetnek ki olyan alkotót, művészt, aki egész életművével a há-

Imreh István, Albert Ernő és Tamás Sándor (Albert Levente felvétele)

romszéki, és ezáltal az egyetemes magyar kultúrát szolgálja.

Albert Ernő tanár úr tanítványaival évtizedeken keresztül mintegy 3000 csíki és háromszéki népballadát, illetve változatot gyűjtött össze. Ezekből 425-öt közölt a Háromszéki népballadák című munkájában. Albert Ernő a Magyar Érdemrend Tiszti Keresztjét és a Kriza János Néprajzi Társaság Életműdíját is magáénak tudhatja, de mi mégis azt reméljük, hogy a szülőföld elismerése a legkedvesebb a lelkének.

A 88 éves, csíkdánfalvi születésű, Sepsiszentgyörgyön élő Albert Ernő méltatását Imreh István, a Kovászna Megyei Művelődési Központ igazgatója olvasta fel. A laudáció szerzője Pozsony Ferenc néprajzkutató, egyetemi tanár, akadémikus.

Albert Ernő magyar szakos tanárként, majd igazgatóként tudatosan arra törekedett, hogy a nagy múltú iskolában a székelyföldi tanulók magas szintű oktatásban részesüljenek, ugyanakkor megszemenően támogatta nemcsak az iskolások honismereti kutatómunkáját, hanem a kollégium néptánc-együttesének folyamatos működését, színvonalas műsorainak különböző rangos, kulturális eseményeken, turnékon való bemutatását is. Áldozattal végzett pedagógusi munkája mellett tudatosan tovább folytatta Konsza Samu folklorisztikai tevékenységét: tanítványaival együtt több ezer, változatokban gazdag háromszéki népballadát és más folklórszöveget gyűjtöttek össze. A hatalmas anyagból született

meg a *Háromszéki magyar népballadák* című gyűjtemény, mely 1973-ban, a kor sajátos szokása szerint, csak Faragó József akadémiai kutató szerkesztésében látható nyomdafestéket. Albert Ernő a legnehezebb években is folytatta gyűjtő-, kutatói és tudományos tevékenységét. Még a rendszerváltás előtt jelent meg *Édesanyám sok szép szava* című gyűjteménye. Tudományos eredményeit elsősorban a rendszerváltás után tudta megjelentetni.

Albert Ernő fiatal korától nagy figyelmet fordított a szülőföldjén élő székely népköltészet szakszerű összegyűjtésére és feldolgozására is. 2004-ben jelentette meg *A halálra táncoltatott leány. Csíki népballadák* című gyűjteményét Sepsiszentgyörgyön. Pozsony Ferenc szerint ez Albert Ernő szakmai, tudományos munkásságának megkoronázása.

Albert Ernő a diákjaival – egy életen át – összegyűjtött dokumentációs anyagát a Székely Nemzeti Múzeumnak adományozta.

A díszes oklevelet Tamás Sándor adta át. Albert Ernő élete egyik nagy eseményének nevezte a díjazást. Megköszönte, hogy még mindig emlékeznek rá, számon tartják. Felelevenítette, az Anyanyelvápolók Erdélyi Szövetségének egyik gyűlésén mondotta volt, hogy annak, aki 80 évet megélt, a többi már ráadás. Számára nyolc év volt akkor a ráadás, s most már a kilencedikbe is egy hete belépett. Elmondta, őket csak a fiatalok látják öregnek, maguk nem érzik azt, szellemi frissességük megengedi, hogy ten-

nivalójukat végezzék, erejük is van még rá. Ez így is volt, ezelőtt egy évig, mondotta a díjazott, de most már el kell ismernie, hogy eltelt az idő. Élete során mindig arra törekedett, hogy tanítványai önállóan gondolkodó, népet, hazát szerető emberré nőjenek fel. Különös-képpen az anyanyelv művelésére és a hagyományok megőrzésére törekedett, mert a nemzet megmaradása szempontjából ez igen-igen lényeges. Igyekezett összegyűjteni a hagyományokat. 1954-ben, tanári pályájának kezdetén már olyan együttest alakítottak a Székely Mikó Kollégiumban, amely teljes estét betöltő népi műsort mutatott be. Hisz abban, hogy unokáink unokái évszázadok, sőt, évezred múltán is magyarul fognak beszélni, énekelni ezen a földön.

Potápi Árpád János, a magyar kormány nemzetpolitikáért felelős államtitkára ünnepi beszédében kifejtette, magyar kultúra nélkül nincs magyarság, és ez az állítás fordítva is igaz. Azért tekinthetjük az egyetemes magyarság összetartozás-ünnepének január 22-ét, Kölcsey Ferenc Himnusz című költeményének a születésnapját, mert himnuszunk az összekötő kapocs, bárhol is éljünk a világon.

A szórvány nevében Winkler Gyula európai parlamenti képviselő, a Hunyad megyei RMDSZ elnöke Brüsszelből küldött video-üzenetben köszöntötte az ünneplőket.

A gálaesten magyarországi testvérmegegyéből és erdélyi szórványvidékekről érkezett népi együttesek, népdalcsoportok és előadók léptek fel.